

Lui oog, Amblyopie

Wat is een lui oog?

Een kind met een lui oog kijkt maar met één oog. Het andere oog waar het minder of niet mee kijkt heet het lui oog. Het lui oog doet het eigenlijk prima maar de hersenen van uw kind kiezen er voor om maar met één oog te kijken. Hoe langer het lui oog niet wordt gebruikt, hoe lastiger het wordt om met dat lui oog nog wat te kunnen zien. Dit heet ook 'amblyopie'. Vaak zijn er in de familie meer mensen die een lui oog (gehad) hebben.

Wat zijn de verschijnselen?

Soms zijn er geen merkbare verschijnselen. Vooral bij jonge kinderen merkt u meestal niet dat ze minder of anders zien.

Een kind ziet slecht met het 'lui oog'. Door een bril ziet het lui oog niet beter.

Omdat het kind maar met een oog kijkt, kan het minder diepte zien en zal het daarom misschien gemakkelijker struikelen of moeilijker iets vastpakken (er naast grijpen).

Het kind kan ook loensen of scheel kijken: beide ogen kijken niet precies dezelfde kant op.

Waarom komt het?

Een lui oog kan op twee manieren ontstaan:

Sommige kinderen hebben vanaf de geboorte één oog dat minder scherp ziet. Een bril zou dan helpen, maar op zo jonge leeftijd merkt u nog niet dat het minder ziet. Als één oog

minder scherp ziet, dan gaan de hersenen zich steeds meer op het andere, goede oog richten. Het slechtere oog wordt steeds minder gebruikt en als het ware uitgeschakeld. Daardoor kijkt uw kind uiteindelijk niet meer met dat oog. Als het dan later een bril krijgt, helpt dat niet meer. Het oog is dan 'lui' geworden.

Een andere belangrijke oorzaak voor het ontstaan van een lui oog is scheel kijken. Als een kind scheel ziet, ziet het dubbel. Dat dubbelzien is lastig en de hersenen 'herstellen' ook hier het probleem door één oog 'uit te schakelen' en alleen te letten op wat het andere oog ziet.

Adviezen

Hoe eerder een lui oog wordt ontdekt en behandeld, des te groter de kans op volledig herstel.

Daarom is het belangrijk dat de ogen van uw kind in de eerste levensjaren een aantal keer worden gecontroleerd. Dit gebeurt tijdens de bezoeken aan het consultatiebureau. Meld het ook op het consultatiebureau:

- als u zelf iets aan de ogen van uw kind heeft opgemerkt
- als een of meer mensen in uw familie een lui oog hebben
- als een of meerdere van uw familieleden scheel zien.
- als een of meerdere van uw familieleden een extra sterke bril dragen

Als vermoed wordt dat uw kind een lui oog heeft, dan moet uw kind naar de orthoptist of oogarts om dit met zekerheid vast te stellen.

Behandeling

Als de orthoptist of oogarts vaststelt dat uw kind een lui oog heeft, dan start u direct met de behandeling.

De beste en eenvoudigste behandeling is het afplakken van het goede oog. Hierdoor leren de hersenen van uw kind om het lui oog weer goed te gebruiken. Als het lui oog is ontstaan omdat een oog minder scherp ziet, moet uw kind ook een bril hebben. Soms worden er pupilverwijdende oogdruppels gegeven om het goede oog tijdelijk uit te schakelen. Uw kind gaat dan wazig zien met het goede oog en leert zo ook weer het lui oog te gebruiken. De oogdruppels kunnen irriteren omdat de pupil zo wijd is dat uw kind last kan krijgen van (fel) licht. Deze manier met oogdruppels wordt veel minder vaak gebruikt. Bijvoorbeeld bij kinderen die zelf steeds de pleister van hun oog afhalen.

Hoe gaat het verder?

Als het lui oog vroeg wordt ontdekt en behandeld, dan kan het oog nog goed herstellen. Het oog hoeft dan meestal ook minder lang te worden afgeplakt: Een paar uur per dag, gedurende een paar maanden. Soms is het nodig om het een aantal jaar vol te houden. Vanaf de leeftijd van 8 jaar heeft afplakken geen zin meer. Uw kind houdt dan een lui oog.

Heeft u nog vragen?

Als u na het lezen van deze brief nog vragen heeft, dan kunt u contact opnemen met de praktijk of de jeugdarts die uw kind behandelt heeft.